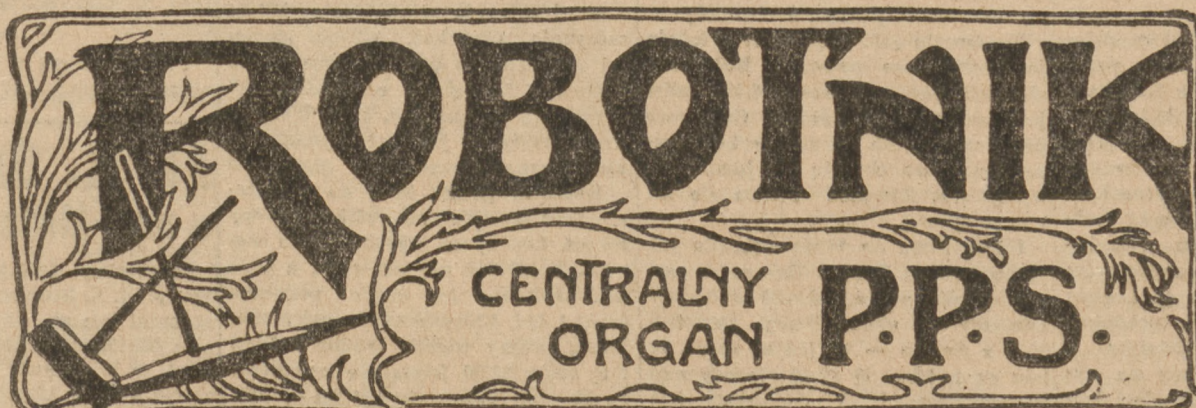

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIANSKI**

REDAKCJA
PRZYJMUJE INTERESANTÓW
OD GODZINY 12-jej DO 2-jej PO POŁUDNIU

ADMINISTRACJA
CZYNNA OD GODZINY 8-jej DO 15-jej
KONTO W BANKU „SPOŁEM”
ODDZIAŁ W WARSZAWIE Nr 195
KONTO W P.K.O. Nr 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA
Al. Jerozolimskie 121**

TELEFONY:
REDAKTOR NACZELNY 8.85-01
SEKRETARZ REDAKCJI 8.85-02
ADMINISTRACJA WYDAWNICTWA 8.85-04
DZIAŁ OGŁOSZENI 8.85-05
ZARZĄD DRUKARNI 8.85-06
DRUKARNIA 8.79-61

PIĘĆ MILIARDÓW STRAT

w wyniku klęski powodzi

Tow. min. Rusinek apeluje o pomoc

Tow. ministra Rusinka dość trudno jest uchwylić, aczkolwiek przez 24 godziny na dobę nie wychodzi z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. Wiąże się to z podwójną pracą tow. Rusinka, który obok swych normalnych zajęć w ministerstwie, ma obecnie „urwanie głowy”, jako Nadzwyczajny Komisarz Rządowy w sprawie akcji przeciwpowodziowej. Co chwila przyjeżdżają kurierzy z terenów powodziowych, dzwonią telefonem, z jednego miejsca proszą o żywność, z drugiego o preparaty do czyszczenia wody, ponieważ są tereny, na których nie ma wody, nadającej się do picia, gdzie indziej brak bezpiecznych pomieszczeń.

W końcu udaje nam się jednak znaleźć wolną chwilę i tow. Minister godzi się udzielić nam informacji dla „Robotnika” na temat akcji przeciwpowodziowej.

PRZYGOTOWANIA DO AKCJI

— Centralny Komitet Przeciwpowodziowy, Komitety Wojewódzkie, Powiatowe i Gminne zostały powołane już w listopadzie r. ub. w związku z przewidywaną możliwością wiosennej powodzi. Zadaniem ich było opracowanie planu akcji pomocy dla powodziarzy z koncentracją wysiłków na terenach, na których przewidziane były zalewy.

Złotliwy los potwierdził wprawdzie słuszność przewidywań, ale rozmiary klęski okazały się większe aniżeli przewidywano. W związku z wyjątkowo tragiczną sytuacją Prezydium Rady Ministrów powołało Nadzwyczajną Komisję Rządową dla niesienia pomocy powodziarom, która jest naczelną instancją w całej akcji.

37.100 HA POD WODĄ

Pytamy tow. Ministra jak wygląda sytuacja powodziowa w dniu dzisiejszym.

— Najbardziej zagrożone jest województwo warszawskie, poza tym poznańskie, część dolnośląskiego i rzeszowskie. Brak połączenia telefonicznego z niektórymi terenami i niemożność dotarcia do części terenów zalanych, nie pozwala dziś na cyfrowe ujęcie strat. Dla przykładu podam wam obliczenia z województwa warszawskiego. Pod wodą jest tu 37.100 ha gruntu ornego, łąk, ogrodów. Duże straty są w inwentarzu żywym, w koniach, krowach, nierogaciznie i martwym.

Trudno jest ustalić liczbę ofiar ludzkich. Donoszą nam o 55-u wypadkach śmiertelnych z ludźmi. W rzeczywistości liczba ta jest daleko większa. Walczymy z trudnościami dwójki rodzaju: z oporem ludności przeciw jej ewakuowaniu i z niespodziewaniem wielkimi rozmiarami klęski, która objęła tereny nieprzygotowane do ak-

cji. Stało się to wskutek zmiany koryta Wisły.

TRAGICZNY UPÓR

Tow. Rusinek opowiada mi o tragicznym wypadku, jaki miał miejsce w Nowym Dworze.

Łódź saperska podjechała do domu, który na 1.20 m. już był pogrążony w wodzie. Znajdowała się tam matka z dzieckiem, ojciec i przywiązana do drzewa krowa. Nie pomogły prośby saperów, ażeby zrzęgnęli z krowy i sami wsiadli na łódź, a nawet propozycja pozostawienia ojca i wzięcia matki wraz z dzieckiem na łódź nie przemówiła do tych ludzi. Tymczasem z sąsiednich domów blagano saperów o ratunek. Nie było czasu. Łódź zabrała ludzi z sąsiednich domów, a kiedy za następnym nawrotem przybyła na miejsce, nie było już śladu ani po ludziach, ani po krowie, ani po chałupie.

ZRZUTY Z SAMOLOTÓW

Największe trudności w niesieniu pomocy napotyka się na tych terenach, które są zewsząd okrażone wodą. Rozpoczęliśmy tam jednak akcję zrzutów z samolotów, która w dniu 27 b. m. przyjęła wielkie rozmiary. Mobilizujemy wszelkie dostępne nam środki żywności, ażeby pomóc powodziarom: Ministerstwo Aprowizacji dało dla pomocy powodziarom, część z pasów, podobnie zwolniono wszelkie rezerwy PCK i CKOS, ale to wszystko nie stoi w żadnej proporcji do potrzeb.

4-5 MILIARDOWE STRATY

Pomoc może i musi być społeczeństwu. Mamy w tej mierze piękne przykłady solidarności, szczególnie z terenów sąsiadujących z dotkniętymi powodzią. Poszczególne gminy są morzuźnie przeprowadzają akcję zbiorową w naturze. Akcja ta ogarnąć musi całe społeczeństwo, tym bardziej że straty są ogromne. Trudno tutaj określić straty na dzień dzisiejszy, ale sądzę, że sięgają one 4 do 5 miliardów złotych.

Zapytany przez sprawozdawcę „Robotnika” o przyczynę tak wielkich rozmiarów klęski tow. Minister Rusinek oświadcza:

— Ponosimy teraz smutne konsekwencje dziedzictwa zaniedbań rządów przedwojennych. Rozmiar klęski nie byłby tak wielki, gdyby takie rzeki jak Wisła, Warta i Sola były uregulowane. Czego poprzednie rządy nie zrobili w ciągu 22 lat, nie mogliśmy zrobić w krótkim okresie naszej niepodległości, tym bardziej, że mamy przecież tyle zniszczeń wojennych do odbudowy. Tym niemniej, jeśli uratowano cały szereg mostów i całe połacie kraju od powodzi, to jest to za sługą naszych przygotowań przeciwpowodziowych, przede wszystkim naszego wojska, naszych dzielnych saperów, któ-

rzy uczynili wszystko, ażeby zmniejszyć wielkość klęski. Niezależnie od tego nasuwa się wniosek, że musimy w naszych planach odbudowy na przyszłość wziąć pod uwagę również zagadnienie zabezpieczenia kraju i ludności przed konsekwencjami powodzi.

Na zakończenie — mówi tow. Minister Rusinek — chciałbym za pośrednictwem „Robotnika”

zaapelować do ogółu społeczeństwa w kraju:

Przyjdźcie z pomocą ofiarom klęski powodziowej, jak kto może, składajcie dary w naturze, żywność i odzież. Składajcie ofiary pieniężne za pośrednictwem P. K. O. i banków. Musimy ludziom dotkniętym klęską przyjść z pomocą.

Rozmowę przeprowadził JERZY RAWICZ

Wczoraj była omawiana w Moskwie Sprawa udziału państw sojuszniczych w opracowaniu traktatu z Niemcami

MOSKWA (PAP) Cztery ministrowie spraw zagranicznych obradowali w środę przez 4 godziny i 45 minut. Było to najdłuższe, jak dotychczas, posiedzenie ministrów obecnej konferencji.

Przedmiotem dyskusji były głównie 3 zagadnienia:

1) Ministrowie rozpatrzyli 2 noty jugosłowiańskie, z których jedna prosi o wystąpienie poglądów Jugosławii w sprawie traktatu z Austrią, druga zaś — o wysłuchanie jej opinii w sprawie raportu komisji finansowej dla Triestu. Ministrowie odrzucili do dnia następnego decyzję w przedmiocie prośby Jugosławii.

2) Ministrowie rozważali dalej kwestię udziału Chin w zwołaniu konferencji pokojowej, nie osiągając w tej sprawie porozumienia.

3) Rozpatrzono sprawozdanie proceduralne zastępców ministrów i przekazano je im z powrotem.

Następnie ministrowie przeszli do sprawy udziału państw sojusznic-

zych w opracowaniu traktatu z Niemcami. Marshall zaproponował, aby przedstawiciele państw sojuszniczych brali udział w posiedzeniach Rady Ministrów Spraw Zagranicznych i ich zastępców, jako obserwatorów z prawem składania oświadczeń. Bevin w zasadzie poparł wniosek Marshalla.

Mołotow zaznaczył, że delegacja radziecka stoi również w kwestii proceduralnych ściśle na gruncie Poczdamu. Uchwały poczdamskie tworzą dobrą podstawę dla zabezpieczenia praw państw małych i ich udziału w sprawach, które je interesują.

Zdaniem Laskiego oredzie Truman do Kongresu nie było ani mani-

Oświadczenie ambasady R.P. w Londynie w sprawie deportacji żołnierzy polskich do Niemiec

LONDYN (PAP). Ambasada polska w Londynie złożyła dla prasy brytyjskiej oświadczenie następującej treści: „Wobec dużego zainteresowania opinii publicznej sprawą deportacji do Niemiec tzw. niezdeterminowanych żołnierzy polskich, którzy ani nie chcą powrócić do kraju, ani też nie zgodzili się na wstąpienie do PKPR, która to sprawa spowodowała wymianę not pomiędzy Polską a W. Brytanią, należy stwierdzić co następuje:

1) Rząd Polski uważa deportowanie obywateli polskich, którzy nie zgadzają się na wstąpienie do PKPR za niesprawiedliwe. Trudno uważać Niemcy za właściwe miejsce pobytu dla ofiar

agresji i barbarzyństwa niemieckiego.

2) Argument, że żołnierze, o których mowa, mieli do wyboru pomiędzy powrotem do ojczyzny a wstąpieniem do PKPR pozostaje w sprzeczności z twierdzeniem, że polityka brytyjska nie stosuje wobec nikogo presji w sprawie wstępowania do PKPR. Rząd Polski niejednokrotnie przy różnych okazjach stwierdzał, że nie chce zmuszać nikogo do powrotu do kraju wbrew jego życzeniu oraz, że obywatele polscy, pragnący pozostać zagranicą, będą mieli pełne prawo korzystania z opieki konsularnej i ułatwień emigracyjnych.

Wielu spośród żołnierzy zagrożonych deportacją, nie zamierza pozostać w W. Brytanii, chce zaś imigrować do innych krajów. Tymczasem posunięcie brytyjskie oznacza wywieranie presji, by żołnierze ci zaciągnęli się do PKPR nawet wtedy, gdy pragną emigrować.

3) Władze polskie nadal nie czynią żadnych trudności żołnierzom pragnącym powrócić do Polski, o ile składają odpowiednią deklarację. Przeciwnie, na mocy których obywatele polscy tracą obywatelstwo, o ile zaciągają się do formacji obcych, nie stosują się do żołnierzy, którzy zaciągnęli się do PKPR pod warunkiem, że zarejestrują się obecnie na powrót do Ojczyzny.

Truman usiłuje wstrzymać rozwój socjalizmu w Europie

— pisze profesor Harold Laski

LONDYN (PAP) Tygodnik „Forward” zamieszcza artykuł prof. Harolda Laskiego pt. „Truman usiłuje wstrzymać rozwój socjalistycznej Europy”.

Zdaniem Laskiego oredzie Truman do Kongresu nie było ani mani-

festacją tradycyjnej hojności amerykańskiej, ani zapowiedzią obrony demokratycznych rządów, ani też wykonaniem zobowiązań USA, wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych. Była to natomiast zapowiedź, że rząd Trumana będzie usiłował przeciwdziałać wzrostowi wpływu socjalistycznych w różnych krajach.

Gen. Dyrektor UNRRA jedzie do Europy

NOWY JORK (PAP). Dyrektor gen. UNRRA general Rook, opuścił Nowy Jork w drodze do Europy. Zamierza odwiedzić stolicy wszystkich państw Środkowej Europy m. in. Warszawę.

KOMBATANTKI I KOBIETY PROTESTUJĄ

WASZYNGTON (SAP). „Komitet Kombatantów Amerykańskich II Wojny” przeciwstawił się ostro wysiłce broni i instruktorów wojskowych do Grecji, jak też sprzętu wojennego i pomocy finansowej dla Turcji.

WASZYNGTON (SAP). Setki kobiet w Waszyngtonie urządziło manifestacyjny pochód na znak protestu, przeciwko proponowanej pomocy dla Grecji i Turcji.

Sprawy traktatu pokojowego z Niemcami na Komisji Zagranicznej Sejmu

W dniu 26 b. m. obradowała Sejmowa Komisja Zagraniczna. Tow. wice-minister Leszczycki jako rzecznik MSZ w obszernym referacie złożył sprawozdanie na temat rządowego stanowiska w sprawie niemieckiego traktatu pokojowego. Po trzygodzinnej dyskusji i licznych zapytaniach, na które szczegółowo odpowiedzieli tow. min. Leszczycki i dyrektor departamentu politycznego MSZ min. Olszewski na wniosek posła Langera uchwalono rezolucję do przedłożenia plenumu sejmowemu, akceptującą wytycz-

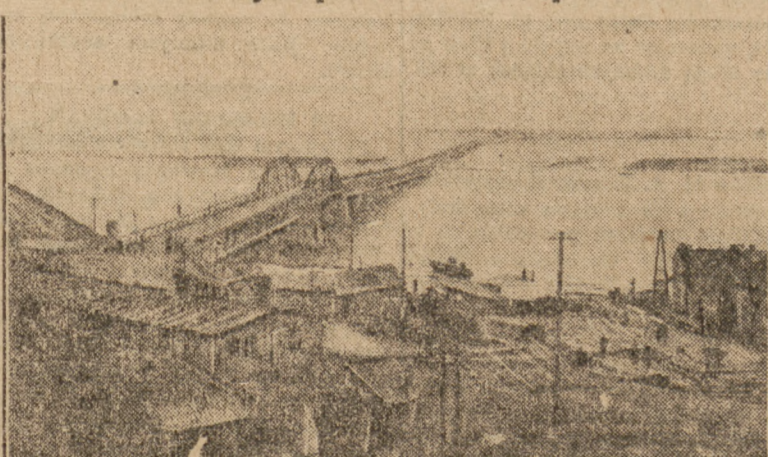
ne rządowe w sprawie traktatu. Ponadto na Komisji omówiono projekt pracy na najbliższe posiedzenia. Projekt ten obejmuje następujące zagadnienia: polsko-czechosłowackie, polsko-francuskie, problem repatriacji, sprawa budżetu MSZ, sprawa działalności propagandowej MSZ i jego placówek zagranicznych.

Ustalono, że kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się jeszcze przed zwołaniem sesji budżetowej Sejmu. Posiedzeniu przewodniczyć będzie tow. poseł Dobrowolski (PPS).

PPS-owcy Głównego Urzędu Pomiarów prenumerują „Robotnika”

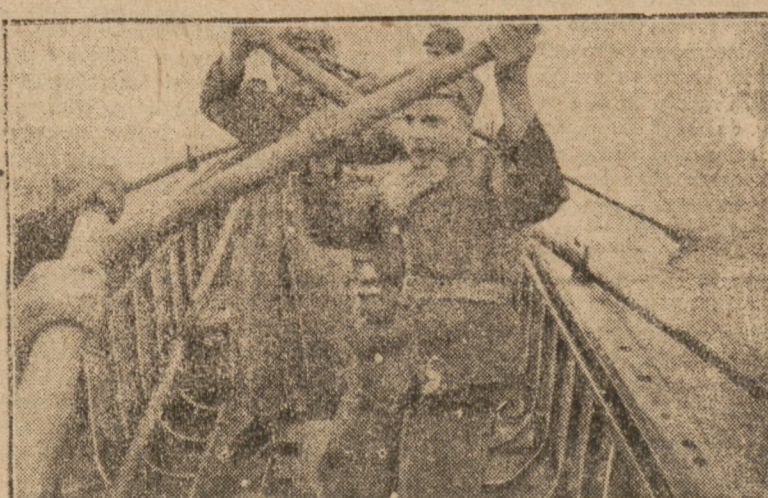
„Członkowie Koła PPS przy Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju zgromadzeni na walnym zebraniu w dniu 18 marca br., powołując konieczność utrzymania stałego kontaktu z życiem partii i w celu śledzenia przebiegu rozwoju myśli socjalistycznej w życiu budującej się nowej społeczności polskiej nakładają na siebie obowiązek prenumeraty „Robotnika”.

Ocalony przez saperów

Most drogowy w Wyszogrodzie ocalał dzięki energicznej akcji oddziałów saperskich. (Film Polski)

Na ratunek!

Saperzy spieszą z pomocą ludności na zalanych obszarach pod Wyszogrodem. (Film Polski)

Warszawa, 27 marca.

Obowiązek społeczny

Tow. Minister Rusinek słusznie podkreślił w udzielonym „Robotnikowi” wywiadzie, że za rozmiar klęski częściową winę ponoszą rządy okresu międzywojennego, które nie czyniły nic, ażeby regulować nasze rzeki, zapobiegać rozmiarom klęsk powodzi. Wyelagając stąd wniosek na przyszłość, powinniśmy włączyć do naszych planów odbudowy i ten moment.

Nie czas teraz jednak w obliczu klęski, na szukanie winnych. W obliczu klęski stoi przed nami jedna sprawa: jak najlepiej i jak najszybciej pomóc nieszczęśliwym, którzy zostali dotknięci klęską. Są wśród nich i tacy, którym w poździe wojennej spłonęły domostwa i cały ich dobytek, tacy, którzy zaczęli się dopiero odbudowywać i ponownie stracili wszystko.

Rząd zrobi wszystko, co może, ażeby pomóc dotkniętym klęską powodzi. Ale nie ulega wątpliwości, że rząd sam nie jest w stanie zrobić wszystkiego. Ta konieczna jest jak najszersza akcja pomocy całego społeczeństwa. To nie jest filantropia. To jest prosty obowiązek każdego, którego żywiłowa klęska oszczędziła, do pomocy temu, który był mniej od niego szczęśliwy.

Prezydent Bierut odwołał się w apelu do społeczeństwa o przyjście z pomocą powodziłom, do uczuć solidarności narodowej, które tak pięknie objawiły się w czasie okupacji. I dzisiaj, w obliczu klęski żywiłowej, mamy szereg dowodów na to, że społeczeństwo rozumie konieczność przyśpieszenia z pomocą ofiarom powodzi. Trzeba, ażeby nie był dom w Polsce, w którym nie pomysłano by ofiarach po mocy i z którego nie popłynęłyby dla nich dary.

Turcja i USA

Turecja ma ostatnio zdecydowanie złą prasę. Wczoraj dowiedzieliśmy się, że tajne klauzule układu Wielkiej Trójki w Teheranie przewidywały przyśpieszenie Turcji do wojny po stronie aliantów przed końcem 1943 roku. Jak wiadomo, Turcja nie wykonała tego postanowienia i wypowiedziała Niemcom wojnę tylko dla zachowania pozorów i to dopiero w przededniu ostatecznego terminu, od którego zależne było przyjęcie do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Dziennik amerykański „P. M.” ogłasza jednocześnie rewelacje o zamierzonym przez Turcję przystąpieniu do wojny po stronie... Niemiec. Wszystkie przygotowania były już poczynione w okresie bitwy o Stalingrad. Tymczasem informacja o rzekomych niemieckich sukcesach omal nie przesądziła o decyzji rządu tureckiego. Klęska wojsk niemieckich i zwycięstwo Czerwonej Armii w bitwie pod Stalingradem wpłynęły jednak na zmianę decyzji. Turcja zachowała rzekomą neutralność, faktycznie pomagając wydatnie Niemcom.

Warto zestawiać te wszystkie informacje z projektem prezydenta Trumana, by Stany Zjednoczone przysły z pomocą finansową właśnie Turcji...

Nie ma dowodów winy Albanii stwierdza amb. Lange

NOWY JORK (PAP). Podczas obrad Rady Bezpieczeństwa nad konfliktem albańsko-brytyjskim, amb. tow. Lange oświadczył, iż dochodzenia, przeprowadzone przez specjalną podkomisję, nie dostarczyły żadnych dowodów winy Albanii. Amb. Lange jest zdania, iż sprawa uszkodzenia okrętów brytyjskich w cieśninie Korfu, znalazła się na porządku obrad Rady Bezpieczeństwa tylko dlatego, iż pomiędzy W. Brytanią a Albanią istnieje konflikt polityczny nie mający nic wspólnego z całą tą sprawą.

Delegat polski stoi na stanowisku, że sprawa powinna być zdjęta z porządku obrad Rady, jako bezprzedmiotowa.

Wniosek Polski, zalecający obu stronom polubowne załatwienie sprawy został wycofany wobec zgłoszenia przez delegata ZSRR weta przeciwko ostatecznej decyzji Rady Bezpieczeństwa.

Wydawcy u tow. Premiera

W dniu 25 bm. tow. premier J. Cyrankiewicz odbył w obecności ministra kultury i sztuki S. Dybowski, wiceministra L. Kruczkowskiego i wiceministra przemysłu Golańskiego — konferencję z Zarządem Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek i Zw. Książarzy.

Ze strony Polskiego Tow. Wydawców reprezentowane były spółdzielnie wydawnicze: „Wiedza”, „Czytelnik” i „Książka”, Państw. Zakłady Wydawnictw Szkolnych oraz firmy wydawnicze: Książnica-Atlas, Gebethner i Wolff i wydawnictwo S. Arcta.

Temtem konferencji był złożony tow. premierowi przez Tow. Wydawców memoriał w sprawie planowania i organizacji spraw wydawniczo-księgarskich w związku z koniecznością oszczędzania papieru.

Lecimy „Antosiem” szlakiem klęsk

Jak wygląda powódź z lotu ptaka

(OD SPECJALNEGO WYSLANNIKA)

Przedstawiciel „Robotnika” wziął udział w locie lustracyjnym nad terenami objętymi powodzią, zorganizowanym w dniu wczorajszym przez Zarząd Główny Komitetu Powodziowego w Warszawie. W locie wzięli udział tow. wice - minister Michalski, tow. wice - minister Bałkei, tow. wice - minister Wojski, tow. min. Tkaczew, dowodzący akcją saperów gen. Bodzieliwski, naczelny dyrektor Lotu ob. Zieliński oraz inż. Bałcerski, techniczny kierownik Komitetu Przeciwpowodziowego. Dwóch nawigatorów w czasie lotu objaśniało trasę. Lecimy samolotem „Antos” LBA, produkcji sowieckiej. Startujemy z lotniska o godz. 11.54 z Okęcia, lecimy na wysokości około 120 metrów wzdłuż Wisły w kierunku północno - zachodnim w stronę Płocka.

BOŻA WOLA

Na ogół na trasie lotu wszędzie jednakowo przynębiający widok. Wisła, która w najszerszych miejscach sięgała około pół kilometra, rozlała i miejscami ma szerokość kilometra. Charakterystyczne, że na terenach zalanych wodą, widać pasma suche — są to sosny i tory. Na trasie między Legionowem, a Jachnową widnieć spory ruch na szosie, natomiast dalej tereny wyglądają jak wymarłe. Przynębiające wrażenie czyni Boża Wola. Widać tylko dachy domów, gdzie niegdzie komin, i wieże kościoła. Boża Wola — niekiedy mogą nazwę traktować — symbolicznie — jest pod wodą. Widać tylko łódzie, na których saperzy spełniają swój obowiązek.

Nowy Dwór — to następne ementażysko. Tutaj wytworzył się zator i woda rozlała szeroko. Dalszy widok przedstawia wysepki z kilkoma drzewami.

JEDNO WIELKIE JEZIORO

Najtragiczniejsza jest sytuacja koło Zakroczymia. Tutaj zator ciągnie się na kilka kilometrów. Widać spienzone waty kry, widocznie wczorajsze bombardowanie nawet półtonów.

Ofiary na powodziach wpłacone do „Robotnika”

Do naszej redakcji napływają w dalszym ciągu liczne ofiary na pomoc dla nieszczęśliwych powodziłom; w dniu wczorajszym wpłynęło do naszej kasy: Szkoła Partyjna przy WK PPS — zł. 2167.

Tow. Zajączkowski Zygmunt — przekazał za pośrednictwem Kola PPS przy Szpitalu Dziecięcym Jezus — zł. 2000. Apeluje on do wszystkich towarzyszy o składanie ofiar.

Tow. Kulik Wacław i Smorawski Zygmunt — przedstawiciele zegarmistrzów warszawskich zebrali drogą dobrowolnych składek wśród właścicieli sklepów zegarmistrzowskich i jubilerskich Pragi sumę 68.900 zł. Na sumę tę złożyli się: Pracownia Jubilerska Jan Józwiak i Kulik z 5.000, f-ma „Preciosa” z 5.000, f-ma „Dukat” z 5.000, Zakład Jubilerski Stanisław Sajor z 5.000, P. Regulski i S-ka z 5.000, J. Antoniewicz i S-ka z 2.000, f-ma „Zegar” St. Bałcerski i M. Onyszkowski z 2.000, Sklep Zegarmistrzowski Z. i E. Schiffer z 3.000, Zakład Zegarmistrzowski S. Rawski z 1.000, Bismut — Zegarki Petrykowska z 1.500, Sklep Jubilerski A. Waskiewicz z 2.000, Pracownia Zegarmistrzowska Edward Pakula i S-ka z 5.000, Płacówka Inwalidzka Biżuteria i Zegarki z 1.000, Zawadzki Henryk z 500, Stanisław Rojewski z 2.000, Zdzisław Ostrowski z 200 f-ma Henryk Zalewski z 5.000, J. Jakubowska z 2.000, Sklep Jubilerski Franciszek Dąbrowski z 1.000.

Wczoraj o godzinie 20.10 przewodniczący Nadzwyczajnej Komisji Rządowej Pomocy dla Ofiar Powodzi przyjął delegację warszawskiego cechu piekarzy w osobach: Kurkowskiego Leonarda i Marszałka Leonarda — członków Zarządu Cechu oraz sekretarza biura Cechu — Przyłuskiego Tadeusza.

Delegaci zakomunikowali tow. Rusinkowi o złożeniu na pomoc dla powodzi 15 ton chleba.

Kto następny?

Do władz i urzędów oraz Komitetów Pomocy Powodziom nieprzerwanie płyną ofiary. Podajemy niektóre z nich:

Zarząd Zw. Zaw. Prac. Min. Adm. Publ. ochwalał wyasygnować i złożyć na ręce Kom. Pomocy Powodziom z kasy Zw. Kola M. A. P. 10.000 zł. Jednocześnie Zarząd Zw. Zaw. Prac.

Składać pastylki odkazujące

W związku z zatopieniem przez powódź studni w pow. sochaczewskim, obywatele, którzy otrzymali w swoim czasie żywnościowe paczki UNRRA, proszeni są o składanie pastylek odkazujących wodę do Komitetu Przeciwpowodziowego lub na ręce starosty sochaczewskiego ob. Oniechmowski.

kami nie wiele pomogło. Żeby tak jak mikroskopijna atomówka! Niestety, atomówki w naszym świecie służą do rozdawania pokoju, a nie wody.

Na terenie zakroczymskim sytuacja jest wyjątkowo poważna. Kilkadziesiąt wsi jest pod wodą, 6.000 ludzi jest odciętych od świata. Częściowo przewoził się ich na terenach bezpiecznych, częściowo chronią się jeszcze na wysepkach. Żywność zrzuca się im z samolotów.

Ujście Bugu do Wisły wygląda jak jedno wielkie jezioro. Dziwne wrażenie sprawia wstrząs wód. Dołatujemy do ujścia Buzry. Samotna łódź z żaglem — to jedyny znak, że tam są ludzie. O 12.40 lecimy nad Wyszogrodem. Most drewniany jest zamknięty szlabanami, ale stoi. Tylko jedno przelot jest uszkodzone. Po

prawej stronie mamy Młodzyszyn — również pod wodą i znów wieża kościoła.

Dalej sytuacja nieco lepsza. Wody zaczynają obsychać, poziom opada. Od wczorajszego dnia sytuacja uległa poprawie. Na terenie od Modlina do Wyszkowa nie ma kry, koło Wyszkowa wylotniły się już, dzień przed tym niedwidoczne jeszcze, ławy piaszczyste.

Wracamy prosto Różą do Warszawy. Pod Radzymińnem zwiększamy wysokość. Lecimy na wysokość 180 metrów. Tutaj już nie ma rzek, a jednak krajobraz jest ciągle podobny. Śnieg i lód, który wskutek ciepłoty stał się, tworzy wielkie wodne kałuże. O godz. 13.30 jesteśmy z powrotem na Okęcie. Przykryło to był lot — szlakiem klęski i ludzkiego nieszczęścia. (r)

Olbrzymi zator częściowo zlikwidowany Warta zmywa wały i zalewa pola

Zator na Wiśle pod Zakroczymiem po całonocnym bombardowaniu lotniczym uległ pewnej redukcji i przesunął się około pół kilometra w dół rzeki. Wojsko, biorące udział w akcji przeciwpowodziowej, stara się za wszelką cenę usunąć zator, zanim nadzieje duża fala z Bugu i Narwi. W okolicach Ciechoćnika i Torunia wskutek uszkodzenia wału, na lewym brzegu woda zalała cztery wieje i około 10 km kwadratowych gruntów. Na nizinie ciechoćnickiej i toruńskiej prowadzona jest akcja podwyższania wałów w związku ze spodziewanym wzrostem stanu wody. Na Wiśle w Warszawie stopniowo woda opada.

BUGO-NAREW

Na Bugu zator pod Dorohuskim ulegał się minierom częściowo rozbić. Dalej likwidacja w toku. W trójkącie Bugu — Narwi — Wisła tworzy się zator powyżej mostu kolejowego. Akcja saperów trwa. W nocy z 25 na

26 ruszył Bug w swym środkowym biegu. Spływ lodu pod mostami drogowymi i kolejowymi odbywa się spokojnie.

ODRA

Na Odrze utrzymuje się stan bez zmian, tzn. w dolnym biegu rzeka rusza bardzo powoli, zaś nadchodząca z góry woda wylewa się poza wały w rejonie Kostrzyna. U ujścia Odry w dalszym ciągu odbywa się akcja łamania lodów przez holowniki.

WARTA

Na Warcie zmniejszony został most drogowy w Skwierzynie, uszkodzony most drogowy w Międzybórze. W górnym biegu Warty woda w niektórych miejscach zmyła wały i zalała

Zrzuty żywności dla odciętych wsi

W dniu dzisiejszym lotniczo wesołkowie dokonali zrzutów żywności nad niebezpiecznymi Wilków i Polesie oraz nad wsiami: Wilków Polski, Wilków Niemiecki, Secymin, Secyminek, Piaski i Leoncin.

Ośrodki te są całkowicie odcięte. Lotnictwo dokona zrzutów chleba, konserw i innych produktów żywnościowych.

Akcją lotów zrzutowych kieruje gen. Romejko.

Po Żydach — 30 milionów Słowian Makabryczna statystyka obozu w zeznaniach biegłych

Przed zamknięciem postępowania dowodowego Najwyższy Trybunał Narodowy wysłuchał ekspertów biegłych. Mgr. Blumental z Żydowskiej Komisji Historycznej, przedstawia cel i metody hitlerizmu.

Przy pomocy demagogii antysemitycznej Niemcy pragnęli odwracać uwagę mas od zagadnień społecznych. Ludzili naród możliwością wzbogacenia się kosztem Żydów. Organizowane w Niemczech pogromy posłużyły mianem generalnej próbie późniejszej eksterminacji i przesładowań narodów podbitych. W kilka lat później pierwsze próby komor gazowych i cyklonu były wstępem do zagłady biologicznej narodów, jakie hitlerizm skazał na śmierć.

ZNISZCZYĆ

30 MILIONÓW SŁOWIAN

Najlepszym tego dowodem jest fakt, że rozbudowa Majdanka nastąpiła w czasie, kiedy olbrzymią większość Żydów już wymordowano. Na Majdanku zgromadzono olbrzymie ilości cyklonu, które wystarczałyby do zatrucia 4 milionów ludzi. Trucizna ta nie była przeznaczona dla Żydów, ponieważ w zasięgu niemieckiej władzy nie było wówczas nawet jednego miliona Żydów. Hoess ujawnił plany Himmlera, według których 30 milionów Słowian miało postradać życie.

Dalsze ustępy swojej ekspertyzy poświęca biegły omówieniu hitlerowskiego ustawodawstwa antyżydowskiego. Fundamentem niemieckiego „prawa” w tej dziedzinie są ustawy norymberskie.

DEKALOG SS.

Dekalog SS mówił w jednym z paragrafów, że SS-man winien, zwalczając i bez wahania największych wrogów Niemiec — Żydów, wolno używać siły i politykujące duchowieństwo. Zasada ta chętnie była przez Hoessa realizowana.

PONURA STATYSTYKA

Biegły podaje następującą ponurą statystykę. W roku 1939 w Europie mieszkało 9,5 milionów Żydów. Przy życiu pozostało po wojnie 3,3 miliona, głównie w krajach nieokupowanych. Straty więc wynoszą 6,2 miliona, co stanowi 65 proc. Żydów europejskich. Z tego półtora miliona ofiar pochłonął Oświęcim.

Hoess całkowicie potwierdza tę liczbę.

Kandydat na prezydenta USA w Warszawie

W dniu 26 b. m. rano przybył do Warszawy samolotem z Berlina p. Harold Edward Stassen, działacz partii republikańskiej w USA, z ramienia której będzie kandydował w r. 1948 na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

P. Stassenowi w jego podróży towarzyszą pp.: Jay Cooke, jeden z

przywódców republikańskich w stanie Pensylwania (USA) oraz Robert Matteson — osobisty referent do badań ekonomicznych.

Gości powitali na lotnisku: zastępca naczelnika Wydziału Amerykańskiego MSZ konsul Rogoziński oraz przedstawiciel protokołu dyplomatycznego.

Przybyłych powitał również charge d'affaires Stanów Zjednoczonych A. P. w Warszawie, p. Keith oraz członkowie ambasady amerykańskiej in corpore.

H. E. Stassen u min. Modzelewskiego

Pierwszego dnia pobytu w Warszawie p. H. E. Stassen wraz z towarzyszącymi mu pp. Jay Cooke i Robertem Mattesonem oraz charge d'affaires USA w Warszawie, p. Gerald Keith złożył wizytę Ministrowi Spraw Zagranicznych Zygmuntovi Modzelewskiemu.

120 górników zasypanych

w amerykańskiej kopalni

CENTRALIA-ILLINOIS (SAP). — W nocy z wtorku na środę w kopalni węgla w Centralia nastąpił wybuch, który spowodował zasypanie 120 górników.

Jest bardzo mała nadzieja na ich ocalenie. Podobno 22 spośród zasypanych już nie żyje. Jak dotąd, udało się wyprowadzić z kopalni tylko 12 żywych górników, z ogólnej liczby 131, którzy znajdowali się pod ziemią w chwili wybuchu.

Pogłoski o dymisji Bevina nie potwierdzają się

LONDYN (PAP). „News Chronicle” donosi, iż w brytyjskich kołach rządowych krąży pogłoski, że Bevin zamierza opuścić ministerstwo spraw zagranicznych i poświęcić się polityce wewnętrznej.

Omawiając te pogłoski, „News Chronicle” wyraża przypuszczenie, że Bevin stanie na czele całego planowania gospodarczego i zajmie się koordynowaniem prac poszczególnych ministerstw w dziedzinie gospodarczej.

Na czele ministerstwa spraw zagranicznych ma stanąć — zdaniem

„News Chronicle” — obecny minister skarbu Dalton.

MOSKWA (PAP) Koła zbliżone do delegacji brytyjskiej w Moskwie oświadczają, że nie nie wiedzą o rzekomym zamiarze min. Bevina opuszczenia stanowiska ministra spraw zagranicznych, celem objęcia kierownictwa planowania gospodarczego w W. Brytanii. Rzecznik brytyjski stwierdza, że objęcie przez Bevina wspomnianego wyżej stanowiska wy daje się mało prawdopodobne.

Dymisja amb. USA w Warszawie

WASZYNGTON (PAP). Oficjalnie podano do wiadomości, iż prezydent Truman przyjął dymisję, zgłoszoną przez ambasadora Stanów Zjednoczonych w Polsce, Bliss Lane.

Członkowie Rady Najwyższej ZSRR u Churchilla

LONDYN (PAP). We wtorek wieczorem Churchill wydał przyjęcie na cześć bawiącej w Londynie delegacji Rady Najwyższej ZSRR. Wśród zaproszonych gości znajdował się b. minister Eden.

O zakłamaniu i perfidii niemieckich lekarzy świadczy fakt, że cyklon przywożono do obozu w samochodach oznaczonych Czerwonym Krzyżem. Zaś głównym jego dostawcą był prezes niemieckiego Czerwonego Krzyża, naczelny lekarz SS dr Grawitz.

REKORD W KREMATORIUM

Następnie Trybunał wysłuchał ekspertyz inż. Dawidowskiego o krematoriach i komorach gazowych. Biegły ze ścisłością rzeczoznawcy stwierdza, że na terenie obozu w 3 dużych krematoriach znajdowało się 46 pieców, które przeciętnie spalały 10.000 ludzi dziennie. W okresie największego naliczenia w czerwcu 1944 r. osiągnięto rekord, gdy spalono 24.000 ludzi. Za „wyczyn” ten obsługa otrzymała premię w postaci wódki.

Po ekspertyzie inż. Dawidowskiego prezes Eimer ogłasza, że postępowanie dowodowe procesu zostało zakończone. Prok. Siewierski zgłasza jednak prośbę, by przesłuchano jeszcze jednego świadka, posła do czeskiego parlamentu, Antoniego Grebika, którego zeznania uzupełniłyby postępowanie dowodowe. Grebik zostanie przesłuchany w dniu dzisiejszym.

Najbliższe zadania spółdzielczości w obrocie gospodarczym wsi

W dniach 24 i 25 marca w gmachu Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. w Warszawie odbyła się konferencja

kierowników 14 Okręgów Związku zwolana w celu omówienia planu pracy i budżetu. Obrady zainicjował prezes E. Pszczołkowski, który przedstawił zadania przypadające w udziale spółdzielczości w najbliższym etapie realizacji planu trzyletniego. Do zadań tych należy przede wszystkim zorganizowanie przetwórstwa rolnego, regulacja procesów gospodarczych wsi oraz harmonizowanie tych procesów z całokształtem gospodarki państwowej.

Jako następne podstawowe zadanie prezes Pszczołkowski wysunął kwestię opanowania przez spółdzielczość wymiany między wsią i miastem oraz usunięcia z rynku spekulacji i złobnego pośrednictwa.

W dalszym ciągu podkreślił on rolę spółdzielni miejskich zaopatrujących ludność w artykuły pierwszej potrzeby.

Spółdzielnia Wyd. „KSIĄŻKA”

Zofia Charszewska — Franek, jego pies i spółka

str. 100, 101, 102

(W przedwojennych „Piomyczkach” często można było spotkać się z nazwiskiem Zofii Charszewskiej. Powieść „Franek, jego pies i spółka” została napisana przed wojną. Jest to historia oparta na autentycznym materiale i bardzo dobrze wprowadzająca dzieci w świat zagadnień społecznych w okresie przedwojennym. Pisana żywo i wzruszająco, doskonale nadaje się do czytania szkolnych).

„KSIĄŻKA”

NOWINY LITERACKIE

Dr. Duermayer szef wiedeńskiej policji politycznej o Oświęcimiu i tow. Cyrankiewicz

Na procesie Hoessa zeznawał jako świadek dr. Duermayer, były wiceprezydent Oświęcimia, a obecnie szef wiedeńskiej policji politycznej, t. zw. Staatspolizei. Spotykam dr. Duermayera w hotelu „Bristol”.

Dr. Duermayer, mówi o Polsce, o Polakach, i o Warszawie w „smychach” superlatywach:

— Warszawa jest tak strasznie zniszczona, że nie można tego sobie wyobrazić nie widząc uprzednio. Tym bardziej zdumiewa mnie jej żywotność i aktywność. To jest po prostu zadziwiający. Na każdym kroku widzę optymizm i radość odbudowy. W takiej atmosferze można coś stworzyć. Uderza to nas zwłaszcza, ponieważ gdzie indziej, poza Polską można obserwować pozytywny krytycyzm.

Mimo chłodu Dziurka

Była sobie dziurka w ścianie. Zwykle, niewielka dziurka, jakich pełno w warszawskich mieszkaniach.

Przez dziurkę wchodziła myszka. Mała, szara myszka, z oczkami jak paciorki i z długim, smieszonym ogonem.

Myszka jadła cukier, chleb, kisiel, kaszę i kartonową mąkę z płóciennego woreczka. Co noc wychodziła ze swej norki przez dziurkę w ścianie i buszowała po mieszkaniu, aż miło.

Gdy zauważyła te psoty, mamusia oznajmiła:

— W ścianie jest dziurka. Przez dziurkę wchodzi myszka. Dziurkę trzeba zatkać.

— I zatkała. Papierem.

Następnego dnia rano patrzy — papier przegrzyniony, a na stole i kredensie śliczne, maleńkie kulki, które są, jak wiadomo, biletami wstępowymi każdej potnej myszki.

— Trzeba coś twardego — zdecydował tatuś i zatkał dziurkę kałkiem z drewna.

— Ale myszka i to przegrzyna.

Trzeciego dnia do rzeczy wzięła się ciocia, zatykając dziurkę szkiełkiem. A w nocy myszka — chrup, chrup — przegrzynała się jakoś przez szkło i napoczęła baleron, przygotowany na święta.

Czwartego dnia wujek zatkał dziurkę cementem.

Na nic! Przegrzyna i cement.

Wtedy wystąpił pewien urzędnik Ministerstwa Apropozycji za pomocą którego mamusia, tatuś, ciocia i wujek zostali nie dawno zagęszczeni.

— Używcio! Zbyt miękkich przedmiotów — powiedział i przyniósł tabliczkę amerykańskiej czekolady, poświęcając ją dla dobra ogółu.

Wstrętne myszka przegrzynała się i przez to...

Wszyscy byli w rozpaczy, tym bardziej, że zastawienie pułapki także nie skutkowało.

I oto o kłopotach z dziurką usłyszał kuzyn dołatorowanego urzędnika, człowiek zany, a uczynny.

Przyjeżdżał kiedyś i wręczył straconej rodzinie niewielką paczkę.

— Tym zatkaćcie — powiedział — Ręce, że przez to myszka się nie przegrzysie, bo ja sam w żaden sposób tego rozgrzyść nie mogę.

Był to zbiór przepisów, okólników i rozporządzeń mieszkaniowych.

A. TOM

który wszystkich wina, ale sam siebie nie chce ponieść. Zwrócić uwagę, będąc w Łodzi, na rozwój polskiego przemysłu. To jest specjalnie ważne i duże osiągnięcie. Zdaje sobie sprawę, że macie zrozumiałe powojenne trudności, dotyczące zagadnienia stopy życiowej ludności, ale i na tym odinku, jak sądzę, dzieje się u was stosunkowo dobrze. Najważniejsze, że widzą rozwój i polepszenie.

O Austrii nie chce mówić

Mój sympatyczny rozmówca, który tak pochlebnie ocenia osiągnięcia Polski, nie chce jednak — prawdopodobnie ze względu na zajmowane stanowisko — mówić o stosunkach austriackich. Po kilku pytaniach na które nie otrzymałem odpowiedzi, m. rozróżniamy demografikę Austrii, lub rozwój gospodarki austriackiej, czy gnuje z dalszych pytań z tego zakresu.

Najłatwiej jest z każdym rozmówcą mówić na tematy dotyczące jego specjalności. Dlatego też nawiązuję do zagadnień związanych z austriacką policją polityczną.

Tutaj mój rozmówca traci swoją uprzednią wstrętność, a nawet zapala się do tematu.

— Jestem sam antyfaszystą. Kiedy po wyzwoleniu w 1945 roku w Wiedniu zaproponowano mi moje stanowisko, wyszedłem z założenia, że policja, zwłaszcza polityczna w kraju demokratycznym musi się składać przede wszystkim z demokratów i antyfaszystów. Zrezygnowałem wobec tego z usług faszystów, którzy mogli nawet w szczególnym wypadku nie być zaangażowani czynnie po stronie faszystów jakiegokolwiek męści, ale który jednak służyli w policji, za czasów okupacji hitlerowskiej.

Sądzę także, że wiedzę policyjną i fachowość w tym zakresie można nabyć — antyfaszystą i demokratą trzeba jednak być z przekonania. Tego się nie nabywa. Moi współpracownicy w ciągu dwóch lat pracy mieli już okazję nabyć wiedzę fachową, a demokratami i antyfaszystami byli już przed tym. Starałem się dobrać ludzi zarówno spośród byłych uczestników walk o wyzwolenie Hiszpanii jak i spośród antyfaszystów byłych Kato-wiczów (tj. byłych więźniów niemieckich obozów koncentracyjnych).

498 lat obozów

Obliczyłem kiedyś, że w szereguach wiedeńskiej policji politycznej mieści się łącznie 498 lat obozów koncentracyjnych, 44 lata walki z bronią w ręku przeciw faszystom i 3 wyroki śmierci moich współpracowników, którzy cudem jej uniknęli. Sądzę, że takie obliczenie jest w pewnej mierze gwarancją antyfaszystowskiego nastawienia wiedeńskiej policji politycznej. Oczywiście — że tego rodzaju nastawienie naszej policji nie wszystkim się podoba. Cóż? Ja trzymam się ściśle praw. A w ramach ustaw robię wszystko i będę wszystko robił, ażeby nasza policja swój charakter antyfaszystowski utrzymała.

Powoli rozmowa nasza wkracza na inne tory. Mówimy o Oświęcimiu. Wspominamy wspólnych znajomych z obozu, a potem rozmawiamy na temat współpracy dr. Duermayera z tow. Cyrankiewiczem w ruchu oporu na terenie obozu.

— Do Oświęcimia przybyłem dopiero w roku 1944. (Przedtem mój rozmówca był więźniem przez austriackich faszystów, potem jako „szkodliwy element” wydany z Austrii i pozabawiony obywatelstwa. Przebywał we Francji i Anglii skąd zawędrował

do międzynarodowej brygady w Hiszpanii, jeszcze później był internowany we Francji, skąd wyostał go jako „starego znajomego” w 1940 gestapo, potem był w jednym z „najprzejmniejszych”, obozów we Flossenbun, a stamtąd przybył do Oświęcimia. Starczy jak na jednego).

W Oświęcimiu spotkał swojego znajomego Langelina (który również zamieszkiwał na procesie Hoessa) i przez niego skontaktował się z tow. Premierem Cyrankiewiczem. Dr. Duermayer mówi o tow. Cyrankiewicz:

Największe osiągnięcie

— To, że Cyrankiewicz był jednym z kierowników ruchu oporu w obozie — i że stał na stanowisku międzynarodowej walki więźniów o wyzwolenie — to przy wybitnej indywidualności i ugruntowanym światopoglądzie Cyrankiewicza nie jest niczym dziwnym. Ale za największe osiągnięcie waszego obecnego Premiera uważam fakt, że umiał, jak nikt inny, zjednoczyć rozmaite kierunki ideologiczne wśród Polaków w obozie, że potrafił, 8 do 10 grup wprząc do walki przeciw hitlerowskiej bandzie. Z Cyrankiewiczem łączył mnie początkowo kontakt polityczny i organizacyjny, a potem serdeczna przyjaźń.

Pytam o jednolity front socjalistów i komunistów na terenie obozu.

— Oby był wszędzie na wolności tak realizowany, jak realizował się w obozie, odpowiada dr. Duermayer na zakończenie rozmowy.

JERZY RAWICZ

Droga i okolice

w pobliżu

Modlina

pod wodą

(foto SAP i Film Polski)

„Cała naprzód”!

Lodolamacze płyną do Tczewa

(KORESPONDENCJA WŁASNA „ROBOTNIKA”)

Tczew, 10 marca. „Rekin” zatoczył na morzu szerokie półkole i doszedł do ujścia Wisły.

Pytanie to, już od początku marca, zadaje sobie nie tylko Zarząd Dróg Wodnych, ale każdy mieszkaniec Wybrzeża. Odpowiedź jest prosta. Wszystko zależy od tego, czy ujście Wisły zdoła doprowadzić do Bałtyku masy wód, które dopłyną z całego kraju. Aby to było możliwe należy za wszelką cenę jeszcze przed ruszeniem lodów oczyścić przynajmniej główne koryta Wisły.

WIAŁO — SPRZYMIERZENIEC
Już w lutym pomyślano o tym. Lodolamacz, a właściwie zwycięzcy holowniki, wzmocnione na przedzie paroma dodatkowymi żebrami, otrzymały polecenie wyjścia w morze i rozpoczęcia akcji kruszenia lodu w ujściu Wisły.

— Ale tutaj nastąpiła pierwsza przeszkoda. Port gdański był tak dobrze zamrożony i tak zawałony górami lodowymi, nawiązani do zatoki z całego Bałtyku, że słabe silowniki jednostki nie mogły wyrwać się z ujścia w morze. Praca trwała 6 dni. I niewiadomo, czy przedsięwzięcie udałoby się, gdyby nie niespodziewany sprzymierzeniec — wiatr południowy, który w ciągu paru godzin zrobił to, czego lodolamacze nie mogły dokonać w ciągu sześciu dni.

Po prostu uniósł krę w głąb morza. Cztery lodolamacze, pozostałe z 11-u przedwojennych, najsilniejszy „Wilki”, potem „Ryś” i dwa słabsze „Lis” i

FORT LODOWY

Okazało się jednak, że wskutek siedmioletniego niebagrowania rzeki, Wisła przy samym ujściu utworzyła małą, płaszczyzną wysypkę. Tutaj spływały kry lodowe palczyste się ze sobą, tworząc prawdziwy fort lodowy, broniący rzeki.

„Wilki” i „Ryś” postanawiają usunąć przeszkodę. Oba holowniki rozpędzają się i całą szybkością wyjeżdżają na kry. Początkowo pod ciężarem statku pękają pola lodowe i spływają do morza. Gdy jednak grubość lodów powiększa się, trzeba uderzać coraz częściej, a odnosi to coraz mniejsze skutki.

Wreszcie „Ryś” bierze zbyt dużą szybkość i uderza w szczyt między lodami. Wjeżdża nawet dość głęboko, ale cofnąć się już nie może. Nadomiar złego pęka jedno z żeber.

„Wilki” po paru godzinnej akcji wyciąga swojego „kolegę” z operacji. Widać, że lody są silniejsze, niż lodolamacze. Zobaczymy, czy będą mocniejsze również od dynamitu.

Saperzy zakładają ładunki. Raz po raz powietrzem wstrząsa huk detonacji. Gale bryły lodu unoszą się w powietrze. Teraz holowniki bez trudności likwidują fort lodowy. Ujście Wisły wolne.

Znowu „Wilki” i „Ryś”, który po całonocnym remoncie naprawił swe

uszkodzenie, rozpoczynają od nowa żmudną, szczyfową pracę.

„Cała naprzód” — uderzenie w lód. Znowu komenda — „w ty!” — i za chwilę to samo.

Za każdym uderzeniem odsługuje kawał lodu. Dobrze, gdy ma on długość około 10-ciu metrów. Bardzo często jednak posuwamy się w ten sposób tylko dwa, trzy metry. Powstałe lodolamacze idą z tyłu i doszperzają zrobiony otwór do szerokości 150—200 metrów. Dzień pracy daje w rezultacie tunel wodny wśród lodów około kilometra długości. A przecież trzeba dotrzeć przynajmniej do Tczewa.

Lód na rzece jest bardzo gruby, przeciętnie powyżej 80 centymetrów. Silny prąd wody, płynącej zarówno pod jak i na lodzie jeszcze bardziej utrudnia pracę lodolamaczy. Wszystkie miejsca mniej głębokie Wisły zamrażają się aż do dna. Stanowią one największą groźbę powodziową, gdyż zmniejszają koryto Wisły.

Po piętnastu dniach takiej pracy lodolamacze docierają prawie pod sam Tczew. Jednakże mostu nie dało się osiągnąć. Tutaj poszedł w ruch znów dynamit. Saperzy wysadzili lód na całym korycie Wisły aż do Opalenia.

Użyto wszystkich środków, które, jeśli nawet nie uchronią brzegów Wisły od zalania wodą, to jednak bardzo poważnie zmniejszą zasięg powodzi.

(G. B.)

SPORT

Czy Szwedzi staną dziś na ringu w Łodzi?

Mecz międzypaństwowy Szwecja — Polska, który ma być rozegrany dziś po południu w Łodzi, poprzedzony jest meczem... nerwów. O wytrzymałość nerwów walczy z jednej strony Zarząd PZB i LOZB, a z drugiej PLL Lot i Szwedzka Linia Lotnicza ABO. Między Warszawą, gdzie rezyduje w tej chwili sztab polskich pięściarzy, a Sztokholm, prowadzone są gorące rozmowy telegraficzne, mające na celu ustalenie kto i kiedy przezwie bokserów szwedzkich do Warszawy.

Faktem jest, że wczoraj żaden samolot ich nie przywiózł. Prawdopodobnie dziś rano ma wystartować do Sztokholmu samolot Lotu i w godzinach południowych powrócić do Warszawy ze Szwedami. Wprost z lotniska pięściarze szwedzcy odjeżdżali autobusem — który już dwa dni czeka w Warszawie — do Łodzi i wieczorem stanęliby na ringu.

Jednakże i taki obrót sprawy nie jest jeszcze pewny...

ANGLICZY CHCĄ GRAC W POLSCE

Śląski OZPN otrzymał z Anglii propozycję przyjazdu do Polski angielskiej drużyny piłkarskiej „Hull City” na kilka meczów. Odpowiedź polskich władz piłkarskich nie jest jeszcze znana.

ZEBRANIE LEKKOATLETÓW „SKRY”

Dnia 30 marca r. o godz. 10.30 rano odbędzie się Walne Zebranie Sekcji Lekkoatletycznej, w lokalu Klubu, ul. Mokotowska 3.

SIERAKOWIANKA UCZY BOKSU
Sekcja bokerska KPS Sierakowianka prowadzi kurs boksu pod kierunkiem Czesława Kopyry. Treningi prowadzi trener Wrzosek. Zapisy w gmachu Rzeźni Miejskiej, Sierakowskiego 2.

ERICH MARIA REMARQUE (102) Przekład Wandy Meiser

ŁUK TRIUMFALNY

— Nie, wie pan przecież, że przebywam we Francji nielegalnie i nie mam prawa operować.

— Pan — zaczął Durant i zamilkł.

Szarlatani, cyruliki, studenci z pierwszego roku, masażysty, asystenci, cała ta hołota, która robi sobie reklame na koszt wielkich Niemiec — nie, Rawik nie zapomniał, jak to Durant tłumaczył Levalowi. — Właśnie mówił mi to Leval przed deportacją.

— Przecież tyle razy pan dla mnie operował. Jeśli cena... — Cena nie gra roli. Nie operowałem po powrocie. A już specjalnie nie operuje pacjentów, którzy nie wyrazili zgody na taką operację.

Durant zagapił się na niego. — Przecież nie można budzić jej teraz, i pytać o pozwolenie.

— Owszem, można. Ryzykuje się tylko gangrenę.

Durant był cały mokry. Weber spojrzał na Rawika, Rawik skinął głową.

— Czy pielęgniarki będą dyskretne? — spytał Weber.

— Tak...

— Nie potrzebujemy asystenta, — powiedział Weber do Rawika — jest nas trzech lekarzy i dwie pielęgniarki.

— Rawik — Durant znów zamilkł.

— Trzeba było wezwać Binota, — oświadczył Rawik — albo Mallona, albo Martela. Wszystko to pierwsza klasa.

Durant nie odpowiedział.

— Czy chce pan złożyć wobec Webera oświadczenie, że pan przebił macicę, naruszając małe jelito, które pan wziął za membraną płodu?

— Tak — odpowiedział po chwili Durant ochrypłym głosem.

— Czy oświadcza pan również, że prosił pan Webera o usunięcie macicy, i anastomosis, że mną jako asystentem, ponieważ przypadkiem znalazłem się w pobliżu?

— Tak.

— Czy ponosi pan pełną odpowiedzialność za operację i jej rezultat, jak i za fakt, że pacjentka nie była o niej powiadomiona i nie mogła wyrazić swojej zgody?

— Tak, oczywiście — zakrzakał Durant.

— W porządku. Niech pan wezwie pielęgniarki. Niech pan im wytłumaczy, że udzielił pan Weberowi i mnie pozwolenia asystowania panu przy skomplikowanym specjalnym wypadku. Jaką dawną obietnicą, albo coś w tym rodzaju. Może pan przejmie narkozę. Czy mają znów wyjątkowo narzędzia?

— Nie trzeba, wszystko gotowe w pokoju obok.

— Tym lepiej.

Jama brzuszna leżała otworem. Powoli i z najwyższą ostrożnością Rawik wysunął koniec jelita z otworu macicy, owijając raz za razem w wyjątkowo bandażu, aby usunąć od zębienia z otręwną póki uszkodzone miejsce nie będzie zabezpieczone. Potem pokrył całkowicie macicę gazą. — Extra uterina, ciąża pozamaciczna — szepnął w kierunku Webera — proszę, pół w macicy, pół w pochwie. Nawet nie można go za bardzo winić. Raczcie rzadki wypadek. Mimo to...

— Co? — spytał Durant.

— Nic.

Rawik otworzył jelito i zwrócił, potem szybko przystąpił do szycia luźnych końców. Otworzył znów brzuch, odwrócił i zaszył drugą stronę.

Poczuł intensywny żar pracy. Zapomniał o Durancie. Zwolnił pochwy i zbiornik krwi, uciął koniec i zaczął wyjmować macicę. Czemuż więcej nie krwawi, pytał sam siebie. Czemuż coś takiego nie krwawi silniej, niż serce? Kiedy wycina się cud życia, wszelkie możliwości przekazywania go dalej?

Piękna osoba, która leżała pod nożem, była martwa. Mogła ożyć, ale już była właściwie martwa. Martwa gaza na drzewie rodzaju. Jeszcze w kwiecie, ale pozbawiona tajemniczego owocu. Wyszedłszy z lasów, które od tego czasu okrzepły na węgiel, wielkie małpudły wywalczyły sobie drogę poprzez tysiące stuleci. Egipt budował swoje świątynie, Hellada zakwitła, a krew krawiła wyżej i wyżej, aż skulminowała w tym pięknym stworzeniu, które teraz leży tu, jak wykuszony kłosa, bez możliwości oddania swoich soków synowi, czy córce. Ciężka ręka Duranta zer-

wała ogniwo. Ale czy setki pokoleń nie pracowały i na niego także, czyż Hellada i Renesans nie kwitły po to, żeby wyprodukować jego omszałą brodkę?

— Oburzające — powiedział Rawik.

— Ale co? — spytał Weber.

— Różne tam takie rzeczy.

Rawik wyprostował się. Koniec. Wpatrzył się w uroczą twarz z płomiennymi włosami poza maską narkozy. Potem w wiadro, gdzie leżała krwawa rzecz, która sprawiała, że jej lica były tak słodkie. Potem z powrotem na Duranta. Koniec, — powtórzył.

Durant przerwał narkozę. Nie patrzył na Rawika. Czekał, aż pielęgniarki odsuną się z wózkami. Potem wyszedł za nimi bez słowa.

— Jutro jej wytłumaczy, że ocalił jej życie — powiedział Rawik — i poprosi o dalsze pięć tysięcy franków.

— Nie wygląda na to w tej chwili.

— Dzień jest długi. A skrzaka krótka. Szczególnie, kiedy można ją obrócić w interes.

Rawik poszedł się umyć. Przez okno, koło białej umywalni zaglądały czerwone pelargonie, szary kot zwinął się pod kwiatami.

— O pierwszym w nocy zadzwonił z „Szecherezyd”. Nocna pielęgniarka powiedziała mu, że pacjentka śpi. Dwie godziny temu zaczęła się niepokoić. Weber dał jej lekki środek uspokajający. Wszystko zdawało się być w porządku.

Wyszedł z budki telefonicznej. Uderzył go mocny zapach perfum. Kobieta z blichowanymi włosami przesłała dumnie koło niego, wchodząc do toalety damskiej. Tamta miała naturalne. Promienie złote. Zapalił papierosa i wszedł z powrotem na salę. Odwieczny chór rosyjski śpiewał odwieczne „oczy czornyje”.

— Przypuszczam bardzo — powiedział do Kate Hergstroem — ale musiałem zadzwonić.

— Wszystko w porządku?

— Tymczasem tak.

Czemu się pyta, pomyślał ze złością. U niej na pewno nie wszystko jest w porządku. — Czy pani to zamówiła? — spytał, wskazując na karafkę wódki

(Dalszy ciąg nastąpi)